

LBRIS

We know
by cristian sturza

vacuum

editura vinea
bucureşti 2024

marea iluzie a realității/	7
post-mortem/	8
post-mortem/	9
vară și scrum/	11
trenuri/	12
cărți manuscrise și fotografii/	14
psihoza/	15
înăuntru/	16
de cincisprezece mii de ori/	17
destinație finală/	18
ireversibil/	19
străin într-o țară străină/	20
iluzia/	21
nu dansați/	22
ultimul om/	24
Indochina/	25
***/	26
șters/	27
Buenos Aires/	29
regăsit/	30
larve/	31
într-o mașină americană/	32

	arzând/ 33
	Necropolis/ 34
	să ne ascundem/ 35
	<i>silent disco</i> / 36
	sub nisipul umed/ 37
	tristețe transparentă/ 38
	nirvana/ 39
	<i>hypermadness</i> / 40
	în curând vei fi atât de bătrân/ 41
	subteran/ 42
	stradă fascinantă/ 44
	*** / 45
	Bonnie & Clyde/ 46
	praful/ 47
	în casa aceasta se va termina totul/ 48
	să nu aștepti nimic/ 49
	tren/ 50
	<i>apokatástasis tōn pántōn</i> / 51
	<i>still life</i> / 52
	sărbătoarea mortului/ 54
	dezordine/ 56
	un discurs în sanatoriu/ 58
	αἰών/ 59
	nu vei mai construi niciodată o casă/ 60
	<i>memorabilia</i> / 62
	psihoadolescența/ 63
	zece secunde/ 65

piatră/	66
destin/	67
ultimele cuvinte/	68
alterare/	69
coșmar/	70
motor/	71
camera roșie/	72
<i>clear crystal view/</i>	74
după-amiază simplă/	75
***/	76
<i>the fire party/</i>	77
puls/	79
capătul liniei/	80
mica serenadă/	81
noapte perpetuă în orașul acesta/	82
<i>Existenz/</i>	84
Śiva dansează/	85
stampă japoneză/	86
hemoragie/	87
cutia minusculă a fericirii/	88
în fiecare zi o agonie/	89
ultra/	90
spațiu/	92
Mările Sudului/	93
materie umilă/	94
a fost odată/	96
nu mai cer nimic nu mai vreau nimic/	97

marea iluzie a realității
eliminată ca un sânge negru
printre buzele ei deschise
în clipa mizeră umilă a morții
parinirvāṇa & capharnaïm
perdele rupte și flori incendiate
seriozitatea care va învinge
întotdeauna în cele din urmă
regretul ultim agățat de lucruri
de mobile și de tablouri demodate
precum o iederă deja uscată
cu rădăcini într-o inimă oarbă
la început gunoaie și noroi
iar la sfârșit gunoaie și noroi
în care te împleticești atunci când mergi
și te scufunzi încetul cu încetul
în fiecare casă este seară
în fiecare casă e un mort
cu gura larg deschisă care
își cântă nostalgia delirantă
un rêve prolongé dans le néant

dezordine și dragoste distrusă
triumful morții o triumful morții
în magazinul universal
în labirintul copilăriei
în curtea spitalului
printre arborii uzi
cianura ta așteaptă lângă pat
iar ce te vindecă te și ucide
monede puse peste ochi închiși
bandaje puse peste membre rupte
senzații care se preling în minte
și aburii pe care îi îmbrățișezi
chimia viselor atunci când ai intrat
chimia viselor atunci când vei ieși

toate lucrurile sunt la locul lor
toate lucrurile sunt la locul lor
mintea ta este liniștită
viața ta a ajuns la final
printre ambalajele de plastic
și firimiturile de pâine
te miști încet ca un gândac înțelept
care privește lumea din afară
prin ochii de sticlă ai indiferenței
și ai morții fără compromisuri
toate lucrurile sunt la locul lor
însă dragostea nu este nicăieri
dragostea de care ai nevoie
dragostea care te pulverizează
floarea de mac cu petale deschise
în mijlocul nopții și al nebuniei
toate lucrurile sunt la locul lor
însă este prea târziu acum
anul acesta iarna a venit
mai devreme decât te așteptai

mirosul aspru agresiv al zăpezii
se simte deja atunci când ieși pe stradă
ca un cadavru care își continuă
fără să știe viața după moarte
ești prea departe ai ajuns departe
iar pe trotuare pline de noroi
din neatenție ți-a scăpat deja
printre falange micul ei cristal
dragostea nu te mai poate atinge
dragostea nu te mai poate salva
în locul secret în care te-ai ascuns
în cochilia obsesiei în cochilia ta
în singurătatea aceasta perfectă

vară și scrum vântul sacru al morții
este încărcat de feromoni
păpușă arsă păpușă topită
carnea umană atârână în metrou
de bare metalice ca în abatoare
corpuri pe plajă corpuri pe nisip
curgând înăuntru curgând în afară
mirosul de fum al sfârșitului lumii
se impregnează în pielea suavă
o viață pe malul marelui râu
pe malul mizeriei și cel al morții
vară și scrum valuri și gunoaie
dulce miros de putred tropical
santalul a ars și cânepa a ars
ghirlanda a ars și zâmbetul a ars
hârtia a ars și plasticul a ars
grăsimea a ars și liniștea a ars
soarele a ars la capătul lumii
iar scrumul său a căzut pe pământ

trenurile acestea vor pleca fără tine
 înaintând prin vântul arzător
 către țărmurile înSORITE
 și te vor lăsa aici în gară
 te vor lăsa în vechiul oraș
 cu ziduri lungi crăpate și ude
 printre care ceața se strecoară
 amestecând figuri și lucruri
 aducând totul înapoi înapoi
 pe strada unde erai un copil
 privind în jur cu ochii de copil
 ziduri și oameni trenuri și mașini
 marele cort al cercului tristeții
 întins la margine pe un teren viran
 afișe antice afișe dezlipite
 sub cerul gri și fără viitor
 pe strada unde ceața te sufocă
 și nu mai știi exact ce ai fi vrut

pentru că nu mai înțelegi nimic
acolo unde nu s-a întâmplat nimic
acolo unde în singurătate
repeți în minte fiecare gest
și numele întreg ca pe o mantră
înconjurat de gardurile rupte
clădiri pustii vagoane ruginite

cărți manuscrise și fotografii
pline de praf și mirosind a vechi
pe care astăzi le-ai răsfoit
în care astăzi te-ai adâncit
ca în mormântul unui tânăr știut
ca în mormântul unui tânăr deplâns
al cărui corp este încă intact
al cărui corp este încă sublim